

foc i lloc

Sobre la reforma sanitària

*Continuem poc informats*M. JESÚS **LLUELLES LARROSA**

Sembla que els eixos de la reforma sanitària passen per incrementar els controls, a nivell de les institucions i dels prestadors sanitaris. Amb aquesta finalitat, s'instaurarà un servei d'inspecció sanitària, depenent del ministeri de Salut, que s'organitzarà en col·laboració amb tècnics francesos. Resulta evident que el coneixement exacte de les despeses i dels recursos existents és un pas previ per realitzar la reforma. L'elaboració de la cartera de serveis sanitaris permetrà saber de quins recursos disposa el país i facilitarà la feina de control.

El sistema sanitari nacional s'atribueix la potestat de controlar els actes mèdics, en benefici del propi pacient, però només quan aquests actes es realitzin al país. Amb la reforma continuarem, com fins ara, exercint el control únicament de la partida de serveis que es dona a Andorra. L'altra partida es confia a uns agents externs, com si fos una externalització d'una part de la sanitat pública. Per les dimensions dels nostres recursos i per d'altres raons que no són fàcilment explicables, una bona part de les prestacions sanitàries es realitza fora del país, preferentment en centres de la xarxa de salut cata-

lana. De cara a la planificació, cal conèixer la despesa realitzada a Catalunya, en valors globals, per anys i per conceptes. Potser aquesta externalització sigui necessària, però, si es tracta de sanitat pública, també s'ha de controlar.

No ha existit un objectiu comú que integri els diferents òrgans encarregats de la salut pública, que han actuat com a regnes de taifes. La CASS argumenta que les mateixes prestacions resulten, a vegades, més econòmiques en la xarxa catalana que a l'hospital d'Andorra. La resposta dels responsables sanitaris ha estat afavorir la desviació de pacients fora d'Andorra en lloc de modificar les estructures nacionals per evitar duplicats. Fins al moment actual, aquesta postura tan sols ha afavorit l'opacitat i encara no s'ha demostrat que hagi aconseguit reduir el dèficit de la CASS.

Es desconeix el flux de diners públics que van a un altre país. Sembla que els responsables polítics tampoc tenen aquesta informació i, si la tenen, no la fan pública. La reforma potser sigui necessària però els responsables del desgavell actual continuaran quedant impunes.